

Artık Hayat

– MESUT ÇİFTÇİ · 09 Temmuz 2025

Artık kalmadı gönlümde hiç neşe,
Kim odun olmadı ki bu kor ateşe?
Dayanmak mümkün mü kızgın güneşe,
İnan ki yok gönlümde zerre endişe.
Bir türkünün dertli ezgilerinde,
Ağıt misali bir yazgının peşinde,
Ömür tüketen mevsimler içinde,
Ben yandım feleğin kor ateşinde.
Bir ateş ki bu ne köz bırakır ne de kül,
Karnım yarılrsa; kalmadı ki tahammül,
Bu cihanda hiç yoktur canda temayül,
Ne bir umut var bende ne kaldı tahayyül.
Sabahları hortlayan bir ceset misali,
Gecelerin hepsinde yanmadım sanki,
Ne berduş deli gönlüm ne de tiryaki,
Bende mutluluk isterim bir gün illaki.
Yaşamak dedikleri ölümü beklemek,
Beklerken dertlere dertler eklemek,
Bu sırada birkaç satır şiir söylemek,
Belki de yalnızca gönül eylemek.

İşte doğdum işte yaşıyorum bende,
Hiç takatim kalmadı artık bedende,
Sözlerimi istersen dinlersin sende,
Zaten beklentim yoktur senden de.
Güneş bile yorgun görmüyor musun?
Yoksa sen biçareyi duymuyor musun?
Felek şiiri yaşamdır okumuyor musun?
Öleceğim elbet bir gün bilmiyor musun?
Ölmek için yaşamak gerekir öncelikle,
Yaşamadım ki ben öleyim bu benlikle,
Aslında her şey çok açık bu sadelikle,
Yaşamadan ölmüş oluyorum ben böylelikle.
Oysa nice renkli düşlerin malikiydim,
Rengarenk hayallerin tek sahibiydim,
Çoğu zaman mutlu, hep sevinçliydim,
Sonra bu kara elbiseyi bir başıma giydim.
Rengarenk bir anka kuşuydum düşümde,
Tek bir tüy kalmadı ki hayat düşüşümde,
Gerçekler ve insanlar başıma üşüştüğünde,
Ne hayal ne umut ne de düş kaldı bende.